52ste jaar. — Nr 39. **Zaterdag, 1 april 1905.**

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee - - 5 -
Een - - 4 -

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

CONCORDIA — WITTE LELIE

Morgen Zondag 2 April, om 8 uren 's avonds :

1° **Quand on conspire**, fransche comedie met zang. — 2° **De Nagel van St-Jansberg**, beroemd blijspel met zang. — 3° **De Revue : ROND AMBIORIX**, in EEN Bedrijf, met veranderingen en nieuwigheden.

PRIJZEN DER PLAATSEN : Voorbehoudene stoelen, fr. 1,50. — Eerste rang, fr. 1. — Tweede rang, fr. 0,50.

TONGEREN, DEN 1e APRIL 1905.

—ooo—

VAN ALLES WAT.

NAKLANK DER WERKSTAKING IN BELGIË. — Fauviau, een hevige socialist, schrijft in *le Suffrage universel* als volgt :

« Wij weten niet, welk het gedrag der leiders van het werkvolk geweest is in de drie andere koolgebieden ; maar hier, in den Borinage, was het erbarmelijk

« Het was erbarmelijk in het begin, erbarmelijk in het midden, erbarmelijker nog op het einde.

« Zij hebben den moed niet gehad de waarheid te zeggen aan de werklieden, integendeel, zij hebben de menigte bedrogen, wetende dat zij ze bedrogen. »

Lezers, zoo worden de roode kopstukken door de socialisten beoordeeld...

Laat het ons niet vergeten !

***

LIBERALE VERDRAAGZAAMHEID. — De *Chronique* schrijft in haar nummer van 16 Maart :

« De liberalen hebben voor plicht » onverbiddelijk te verwerpen elken » kandidaat-onderwijzer, leerling eener » aangenomene normaalschool ».

Daar stemt de *Flandre libérale* ongetwijfeld volkomen mee in. Immers Laurent, een harer stichters, aan wien de liberalen een standbeeld willen oprichten — met het geld der lastenbetalers nogal — heeft sedert lang geschreven :

« De staat zou het moeten als plicht » aanzien niemand ooit tot eenige plaats » te benoemen, als hij zijn onderwijs in » eene katholieke school genoten heeft ».

Volgens de liberalen dus, zouden de katholieken als verstootelingen moeten behandeld worden, zelfs als de regeering katholiek is !

Moesten echter de katholieken eischen dat de leerlingen der officieele scholen aldus behandeld worden, dan zoudt ge de liberale hooren schreeuwen. Maar de katholieken eischen dat niet ; zij zijn rechtvaardig en willen dat elk zijn deel hebbe.

Wie is er nu verdraagzaam en wie is het niet ?

***

DE STRIJD TEGEN DE TERING. — Een telegram uit Rome kondigt aan dat Guiseppe Levi van Milanen aan koning Viktor-Emmanuel heeft geschreven om hem aan te kondigen dat hij een gansch bijzonder geneesmiddel heeft ontdekt, waarvan *Iodium* de bazis is, en dat de tering op de gemakkelijkste en zekerste manier geneest.

Professor Levi, die thans te Parijs verblijft en van zin is een omreis te doen in Europa, ten einde er zijne ontdekking te veropenbaren, wil er eerst en vooral zijne landgenooten mêe bekend maken en de volledigste inlichtingen verstrekken aan koning Viktor-Emmanuel.

***

KATHOLIEKE PROPAGANDA IN HET WALENLAND. — In eene belangrijke vergadering, Zondag namiddag gehouden in de samenwerkende brouwerij van Houdeng-Goegnies, heeft de Katholieke Federatie van het Centrum van het arrondissement Zoningen, na eene merkwaardige voordracht gehoord te hebben van den eerw. pater Rutten, predikheer te Gent, besloten eene bedrijvige beweging in te richten voor de stichting van vakvereenigingen in al de nijverheids-gemeenten van het Centrum, tegenover de socialistische syndikaten.

Een middenkomiteit, samengesteld uit katholieke hooggeplaatste personen en werklieden, werd onmiddelijk ingericht om overal zulke kristene vakvereenigingen te stichten, met den onderlingen bijstand tot grondslag. Met dat doel zal zoo spoedig mogelijk eene reeks voordrachten gehouden worden.

***

VEERTIGJARIGE REGEERING. — Den 17 December aanstaande zal het veertig jaren geleden zijn dat de Koning, onder de toejuichingen van het volk, zijne intrede deed te Brussel en voor de vereenigde Kamers den grondwettelijken eed aflegde.

Veertig jaren regeering ! Dat is eene uitzondering in de hedendaagsche geschiedenis. Zeldzaam zijn de vorsten die zoolang regeeren.

De regeering van Leopold I, die vier-en-dertig jaren en half heeft geduurd, werd reeds beschouwd als eene der langste van de geschiedenis.

Het is waarschijnlijk dat er, ter gelegenheid dezer verjaring, feesten zullen gegeven worden die het jubeljaar op de heerlijkste wijze zullen eindigen.

***

Een goede noot voor den minister van oorlog. Ditmaal stelt hij zich tevreden met een zeer klein deel in de begrooting van openbare werken op buitengewone hulpmiddelen, welke op het bureel der Kamer is neergelegd.

In zake van militaire uitgaven vind ik er slechts een post, die eene voortzetting is ; men vraagt 1,215,000 om den bouw te voltrekken van de nieuwe militaire school.

Wegens de nationale feesten, waarbij de troepen dikwijls van dienst zullen zijn, zegt men dat er dit jaar geene groote krijgsbewegingen zullen zijn.

***

BEROEPSVRIJWILLIGERS. — Het verbrekingshof heeft beslist dat de beroepsvrijwilliger, in dienst getreden vóór den ouderdom van 18 jaar, niettemin aan zijne familie eene voorloopige vrijstelling verzekert ; zijn broeder, die in 't lot valt, moet voorloopig vrijgesteld worden.

***

ROSSE MAAN. — De rosse maan is niet schadelijker dan de gewone maan, maar zij komt in April, wanneer de knoppen, door de reeds krachtige zonnestralen zijn uitgeloopen, terwijl de nachten nog koud zijn en het soms nijpt of zelfs vriest. De jonge teere scheuten worden door de koude dikwijls rosachtig gekleurd, maar de maan heeft daaraan geen schuld.

***

DE ZON EN DE STERREN. — Een duitsch sterrenkundige M. Gore, heeft uitgerekend dat onze zon maar eene zeer kleine, bijna mikroskopische ster is in vergelijking met de anderen ; de ster Alpha is 822 maal grooter ; Antarès 1000 maal ; Arcturus 1200 maal. Ware de zon zoo ver van de aarde verwijderd als deze laatste ster, men zou een grooten verrekijker noodig hebben om ze te kunnen bemerken. Eindelijk *Canopus*, eene ster van den zuiderhemel, de grootste tot nu toe gekende ster, zou ten minste een miljoen keeren grooter zijn dan ons arm zonneken !

JAPAN.

Een Hollander, die eenigen tijd in Japan verbleef, schrijft :

« Nimmer heb ik het gedacht gedeeld van schrijvers, die de Japanners schetsen als een volk van poëzie, en veel te ver gaan in hunne bewondering, maar dat neemt niet weg dat ik moet instemmen met de waarheid, dat er geen tweede voorbeeld bestaat van een volk, dat in zoo weinige jaren tot zulk een verbazende ontwikkeling is gekomen.

« Doch diezelfde reusachtige ontwikkeling heeft de ijdelheid van het volk, zijn trots, zijn zucht tot overheersching dermate opgewekt, dat de gevolgen niet te voorzien zijn van het overwicht dat Japan in geheele Oosten kan verkrijgen, wanneer de mogendheden niet de handen ineenslaan, om aan overmoed paal en perk te stellen

« Dat is 't overwegend belang van Engeland, Frankrijk en Nederland, die in Azië zulke uitgebreide koloniën bezitten, en van Duitschland en Noord-Amerika, die er het grootste deel van den handel in handen hebben.

« Van mijn kort verblijf, ditmaal in Japan, breng ik de overtuiging mede, en het was de vaste opinie van de verschillende diplomaten en deskundige personen, met wie ik mij te Tokio en te Jokohama kon onderhouden, dat Japan zich met eene onovertrefbare volharding en eene onnavolgbare sluwheid op dezen oorlog heeft voorbereid, terwijl Rusland, vertrouwende op zijne kracht, het naderend gevaar nooit inzag en teenemaal onvoorbereid was. »

Het gele gevaar !...

Maakt uwe kinderen niet bang.

Een Duitsch Dokter de heer Goldmann waarschuwt de ouders tegen de verderfelijke gewoonte, kinderen bang te maken. De gevolgen daarvan kunnen verderfelijk zijn voor het zenuwstelsel van het kind.

Herinneren velen onder u zich niet meer hoe ze op het bedje lagen te rillen en te trillen uit vrees voor den klepperman ? Hoe elk geluid of geritsel, het kraken van een rieten stoel bijv. in de stilte akelig klonk als de voorbode van een naderend monster ? Hoe men in eenen benauwden droom in het kinderbedje heen en weer sprong om misschien plotseling luidop roepend en met akelige visioenen voor oogen te ontwaken ?

En toch gaan vele ouders en meiden voort met de kinderen vrees in te boezemen voor onbestaande dingen. Voor kindermeisjes — en ook voor jonge moeders — is het middel zoo gemakkelijk om de kleinen stil te houden. Maar 't wordt maar al te dikwijls duur betaald. Een ernstige overweging verdient het woord van bovengemelden Dr Goldmann waar hij schrijft :

« Reeds op jeugdigen leeftijd moet men de kinderen de vrees voor donkere kamers ontnemen. Men moet ze gewennen aan het slapen in 't donker. Men brenge ze in eene donkere kamer en vertelle hun daar allerlei vroolijke verhaaltjes.

« Vooral moet men hen overtuigen van het niet bestaan van alle mogelijke fantastische spoken. En als ze dan nog schrikachtig blijven, dan moet men ze niet ruw behandelen, dat is glad verkeerd. Men moet ze kalm en verstandig terecht wijzen. Dat werkt goed op het kinderlijk gemoed, en de onderwijzer zoowel als de dokter zal zulke handelwijze ten hoogste aanbevelen. Maar voor alles zorge men er voor *dat de kleintjes niet plotseling wakker gemaakt*, niet gekust, niet met een koude hand aangeraakt worden, wanneer ze rustig liggen te slapen

« Kortom, men vermijde in één woord alles wat een plotseling schrikken bij het slapende kind kan teweeg brengen.

De honing beschouwd als voedsel en geneesmiddel.

Evenals de melk en de eieren, is de honing een uitmuntend voedsel. Hij verandert bijna gansch in bloed, versterkt, ontlast, prikkelt den eetlust, werkt rechtstreeks op de spieren. Zij die door slapeloosheid gekweld zijn moeten vooraleer zich ter ruste te begeven, een lepel honing nemen.

Door dagelijks honing te gebruiken zal men vele ziekten voorkomen.

Geeft de kinderen honing op hunne boterhammen, gij zult aldus de bloedeloosheid (anémie) bestrijden en hen van borstkwalen bevrijden.

Eene tas warme melk, gemengd met eenen lepel honing, geneest de influenza.

Bedorven bloed doet een nakend einde voorzien. Welnu, geen enkel voedsel geeft krachtiger, rijker, zuiverder bloed dan de honing ; geen enkel voedsel werkt heilzamer op geheel het menschelijk gestel.

Mondzweren worden genezen door honing gemengd met azijn.

Onderwijzers, kanselredenaars, zij die veel in 't openbaar moeten spreken, zullen wijselijk handelen, met op hun brood honing te gebruiken en, daar suiker brandig is, deze in koffie, thee of melk te vervangen door honing.

De personen die geregeld honing gebruiken, zullen nooit over maag of buik, of ingewandontsteking te klagen hebben.

Honing gemengd met look drijft de wormen af.

Honderd grammen honing, gemengd met vierhonderd grammen regenwater, is een uitmuntend middel voor oogontsteking.

Om wratten te doen verdwijnen, bestrijkt men de handen met honing en men doet handschoenen aan.

Honing met laurierolie of terpentijn gemengd, geneest de wintergezwellen aan handen en voeten.

Maar wacht u van vreemden en gepersten honing ; eischt zuiveren, uitgeslingerden, inlandschen honing, gij zult dien niet meer dan twee franken den kilo betalen ; gij zult tevens een nationaal landbouwprodukt bevoordeelen, en tot uitbreiding van de bieënteelt medewerken.

De bieën bevruchten de bloemen ; zonder dat die bevruchting plaats hebbe, kan men noch fruit noch zaad bekomen. De bieënteelt is dus nuttig aan land- en tuinbouw.

Om zuiveren, inlandschen, uitgeslingerden honing te bekomen, wend u tot de bestuurders der maatschappijen van bieënteelt, ze zullen u bereidwillig ten dienste staan.

ONZE MISSIONARISSEN.

EENE MARTELARES.

In het gesticht der Zusters van Liefde, te Gent, heeft men den dood vernomen van Zuster Paula in de wereld Mej. Agnes Mottaent, overleden op 5 Maart te Mooltan (Eng. Indië). Een brief bevat eenige bijzonderheden over de lijkplechtigheden dier heldin :

« Van zoohaast het bericht van haar overlijden zich in de stad verspreidde, was de droefheid algemeen ; eene overgroote massa volks kwam toegeloopen om nog eens de trekken *te zien der duurbare overledene*, die door de inboorlingen genoemd werd : de heilige die onze arme zieken verzorgt.

« Het is met eene arme inlandsche vrouw te verzorgen, die aangetast was van eene besmettelijke longziekte, dat de duurbare Zuster van die ziekte aangetast werd, die haar eenige dagen later ten grave sleepte. Zij telde zes jaren apostelschap te Bunjab. »

De gezondheid van M. Helleputte.

Wij lezen in den *XXme Siècle* :

« Verscheidene dagbladen kondigen aan dat M. Helleputte de operatie van de appendicite ondergaan heeft. Deze tijding is onnauwkeurig. Wij zijn in staat de vrienden van den achtbaren volksvertegenwoordiger gerust te stellen. M. Helleputte is niet geopereerd geworden. Niettemin is hij in volle beterschap getreden. Binnen enkele dagen zal hij heel en gansch hersteld zijn. »

STADS- en PROVINCIENIEUWS.

Paardenmarkt te Tongeren, DONDERDAG 6 APRIL.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld: 569 koeien en kalveren, 207 vette varkens en 135h magere varkens, schapen, 1.

Gemeenteraad van Tongeren. Zaterdag, 1 April, op 5 ure namiddag, zitting.

Groote keus van gebedenboeken, paternosters, beeldekens voor Eerste Communie, *geïllustreerde* werken van Jules Verne en anderen, albums voor portretten, voor postzegels, voor postkaarten en voor gedichten.

Inktkokers, bureelgarnituren, pennendoozen, verf-en passerdoozen, messen om papier te snijden enz. enz. van allen aard en van alle prijzen.

Huis Collée

GROOTE MARKT 37 EN 39 TE TONGEREN.

Bij den *Postrijder* van heden behoort een BIJVOEGSEL.

Genootschap van den H. Vincentius à Paulo. — Eene Mis zal gelezen worden in O. L. V. kerk, maandag 3 April aanstaande om 7 ure, voor de zielerust van wijlen Mijnheer Joseph Grégoire, werkend lid der Conferentie, overleden.

ASSOCIATIE VAN HET H. SACRAMENT EN HET WERK DER ARME KERKEN. — Vrijdag, 7 April om 5 1/2, lof in O. L. Vr. kerk. — Aanbidding van 2 tot 6 ure.

GENOOTSCHAP VAN DEN **H. Vincentius à Paulo.** — Aanbidding van den eersten vrijdag der maand, den 7 April aanstaande in Onze-Lieve-Vrouw Kerk, van 2 tot 6 ure.

Om half zes Lof.

De **Gouverneur** der provincie Limburg brengt ter kennis der belanghebbenden dat de herzieningsraad, *desnoods*, op 18 en 25 April, 2, 9, 16, 23 en 30 Mei 1905, om 10 uren, in een der zalen van het provinciaal Gouvernementshotel te Hasselt, zal vergaderen, om uitspraak te doen over de beroepen tegen de beslissingen der militieraden betrekkelijk op de lichting van 1905.

De uitspraak der beslissing zal in openbare zitting plaats hebben onmiddelijk na het onderzoek der militianen.

De milicieraad van het arrondissement Tongeren zal zijnen laatsten zittijd houden, aanstaanden donderdag 6 April. Deze zittijd zal slechts eene zitting tellen en zal gehouden worden voor de reclamaties der milicianen van alle kantons op het stadhuis te Tongeren, om 10 ure 's morgens.

Zeer groote en nieuwe keus in marokijn artikels, zooals porte-monnaies, portefeuilles, buvards, kabassen, cigaren en cigarettenkokers, reis-troussen, *nécessaires, coffrets*, porte-musique enz. enz. in rijke en gewone artikelen.

HUIS COLLÉE, GROOTE MARKT 37 & 39 TONGEREN.

Apotheek. — Zondagsrust.

ZONDAG 26e MAART zal de Apotheek van **M. SWINKELS** alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

Burgerbond. — Het avondfeest van verleden Zondag is oprecht goed gelukt geweest.

M. Professor Van Grieken gaf vooreerst eene Conferentie over het « Volksraadsel. » De talrijke aanwezigen waren meëgesleept door het boeiend woord van den spreker, door al het leerrijke, door al het behaaglijke dat het kwistig voorstelde in een altoos sierlijke en opwekkende taal.

M. Professor Van Grieken mag gerust die conferentie in de grootste kringen geven, overal zal hij zeker zijn van buitengewonen bijval.

Hij werd dan ook geestdriftig toegejuicht.

Daarop volgde een heerlijk Concert van Gramofoon waarmee de Heer F. V. twee uren aaneen, de toehoorders wist te vergasten.

Kortom, de herinnering aan het avondfeest van verleden Zondag zal niet gauw uit het geheugen der Burgerbonders verdwenen zijn.

OOM HANS.

13de vervolg.

Oom Hans had zich verklapt. Hilda's oogen begonnen eensklaps onheilspellend te schitteren.

— Zoo, riep zij, dat waren dus de dringende, gewichtige bezigheden, waarom ge ons in de stad alleen liet. Neen, oom Hans, dat had ik nooit kunnen denken. Nu kan ik zien, hoeveel belang ge er in stelt om uwe lievelinge in haar vollen glans te zien ! vervolgde zij spottend.

De majoor stond bedremmeld te zien over zijne domheid ; door veel verontschuldigingen en schoone woorden trachtte hij het vertoornde meisje tevreden te stellen. Dit gelukte hem schijnbaar ; in werkelijkheid echter steeg Hilda's opgewondenheid meer en meer.

De rust en landelijke stilte, die op Hohenhausen heerschte, oefende intusschen een weldadigen invloed op haar uit. Zij werd zelfs stil en nadenkend ; nu was zij het, die oom Hans uit den weg ging op de jacht. Toen dit zoo ongeveer eene week geduurd had, verrastte hij Hilda op een harer eenzame wandelingen door het park.

— Hilda, riep hij, zullen wij beiden niet eens weer samen gaan wandelen, zooals vroeger. Ik verbeeld mij, dat gij mij iets hebt toe te vertrouwen !

Hilda schrikte. Bijna angstig zag zij tot hem op. Met een blik vol oneindige goedheid zagen zijne trouwe oogen in haar ontsteld gelaat en zacht legde zij haren arm in den zijnen.

— Kom, sprak hij vriendelijk, vertel eens op, hebt gij het aanzoek van Eugenius afgeslagen ?

Zij slaakte een zucht van verlichting.

— Ja, oom Hans. Het spijt mij... maar ik kon uwen wensch niet vervullen.

— Mijn wensch ? herhaalde hij op een toon, die zulk een ongehuichelde verwondering uitdrukte, dat Hilda er door getroffen werd ; doch zij was te weldenkend om Schwarzenberg's woorden te herhalen ; zij zegde alleen.

— Nu, ik dacht oom Hans, dat gij gaarne zoudt gezien hebben, dat ik het aanzoek van uwen neef gunstig had opgenomen, maar het ging niet, den man, dien ik eenmaal huw, moet ik beminnen. Voor den luitenant koester ik echter zulk een gevoel niet.

— De arme jongen ! sprak de majoor medelijdend, ofschoon hij er eer verheugd, dan teleurgesteld uitzag. Aanzoek doen om uwe hand, kon ik hem niet beletten, maar ik krijg een gevoel van verlichting, nu ik hoor, dat hem dit niet gelukt is, bekende hij oprecht ! Eugenius is geen kwade jongen, maar buitengewoon lichtzinnig en oppervlakkig. Met bezorgdheid zou ik vernomen hebben, dat ge zijne gevoelens had beantwoord ; ik ben daarom, eerlijk gezegd, blijde, dat gij hem hebt afgewezen. Dat is ook gelukkig voor ons. Dan houden wij ons vroolijk vogeltje nog hier. Het bevalt u immers nog wel op Hohenhausen, Hilda ?

— Ja, knikte ze, in nadenken verzonken. Maar in de stad is het ook heerlijk, ik geloof dat Hohenhausen u aan het hart ligt, en het vreeselijk voor u zou zijn het te moeten verlaten !

Hans haalde de schouders op.

— Och, Hilda, ik heb reeds van zooveel afstand moeten doen, dat mij liever was dan Hohenhausen. Wel ben ik gaarne hier ; heb ik een flink persoon op het goed en weet dat zonder mij de zaken behartigd worden, dan heb ik lust om de wijde wereld eens te gaan zien, vóór de ouderdom mij dit verhindert.

— Ei ! ge hebt grootsche plannen ! Wat zoudt ge wel zeggen oom, als ik dezelfde plannen had ! Als ik bijvoorbeeld eens naar Amerika wilde gaan ?

Bij deze vraag drukte het gelaat van den majoor meer droefheid dan verrassing uit.

— Dus toch ! dacht hij. Vervolgens vroeg hij, terwijl hij Hilda zacht streelde :

— En wat wildet ge in Amerika doen ?

— Wel - behalve Eugenius von Schwarzenberg heb ik nog een vereerder ; een Amerikaan !

De majoor luisterde. Een aardig gevoel maakte zich van hem meester.

— Wat zegt ge daar Hilda ! Is dat ernst of scherts ?

— Ik geloof, dat de jonge nabob het zeer ernstig meent ! was haar antwoord.

— Wie ?

— Nu, ik zegde een Amerikaan, Mr Dawson heet hij. Hij is knap en gaat voor zeer rijk door. Hij was een mijner ieverigste vereerders en is voornemens een bezoek op Hohenhausen te brengen.

— En gij Hilda ? vroeg de majoor, bevalt die aanbidder u ?

— Niet slecht !

— Of bemint ge hem reeds, Hilda ?

De majoor zag het meisje in angstige spanning aan.

— Ik weet het niet, oom Hans, ik begrijp mijzelve niet meer ; antwoordde ze oprecht.

— Beminnen, beminnen — neen, dat niet, geloof ik, maar het is een schitterende partij, die mij wordt aangeboden, en ik mag niet vergeten, dat ik een arm meisje ben.

M. von Burghofen slaakte een zucht van verlichting. Ernstig sprak hij :

— Dat laatste is het geval niet, mijn lieveling. Zoolang oom Hans leeft, zal het u aan niets ontbreken. En denkt ge, dat ik vergeten zou voor u te zorgen, ingeval ik mocht komen te sterven ? Neen Hilda, trouwen om verzorgd te zijn, moogt ge niet. Dat zal oom Hans nooit toelaten !

— Goede, edele vriend ! riep Hilda en hare anders zoo schalksche oogen werden vochtig.

De majoor echter ging haastig voort.

— Zegdet ge zoo even zelve niet, dat uw hart moet spreken voor dengene in wiens aanzoek gij toestemt. Handel daarnaar. Maar wees voorzichtig, lieve Hilda, vóór gij uw hart schenkt. En vooral tegenover een vreemde, van wiens persoon en verleden men nog niets weet, moet ge terughoudend, misschien wel eenigszins wantrouwend zijn. Waar leerdet ge dien Mr Dawson kennen ?

— Het eerst op het door u versmade bal in de residentie — later ontmoette ik hem bijna overal, ook zegde hij voornemens te zijn u een bezoek te brengen.

Het was als loosde de majoor een zware zucht.

— Hilda, ik bid u bij de nagedachtenis uwer ouders, wees toch voorzichtig, en als de Amerikaan komt, belooft me, dat ge hem onmiddelijk bij mij zult sturen. Wilt ge me dat belooven ?

— Ja, oom Hans.

Beiden was na dit onderhoud het hart eer zwaar dan licht, maar de een wilde het den ander niet toonen. De majoor intusschen herkreeg weldra zijn goede luim. De postbode bracht hem brieven, die hem klaarblijkelijk aangename tijding bezorgden.

Hilda daarentegen bleef den ganschen avond buitengewoon stil en bracht een slapeloozen nacht door. Na het gesprek met oom Hans was ze geheel alleen naar de kleine kapel in het bosch gewandeld en had daar innig gebeden. Op den terugweg naar huis onderzocht zij ernstig haar hart en thans was ze het met zichzelve eens geworden.

XI.

Dreigend gevaar.

Den volgenden morgend welfde zich boven het slot Hohenhausen eene grijze bewolkte hemel en ook daarbinnen, ten minste bij Hilda was de stemming grijs en bewolkt. Men kon haar aanzien dat ze den nacht slapeloos had doorgebracht. Ook de heer des huizes zag er nadenkend uit toen hij aan de ontbijttafel verscheen ; spoedig echter helderde zijn gelaat op en sprak hij vroolijk :

— Lieve Hilda, ik moet vandaag noodzakelijk een klein reisje ondernemen, doch ik denk heden avond reeds terug te zijn. Het zal echter voor de « soirée » in het stadje, vrees ik, te laat worden. Ik zal niet kunnen gaan, maar gij en Annetta gaat toch, niet waar ? Wegblijven zou de goede burgemeestersvrouw ten zeerste beleedigen ; en ze was reeds zoo teleurgesteld dat ze uwe medewerking moest missen. Hohenhausen moet bepaald zijn contingent leveren bij de toehoorders. De voorstelling is immers ten voordeele der armen. Neem mijne beurs mede Hilda, en wees mild. Zorg daarbij ook goed voor u en Annetta. Wilt ge ?

— Zeker, oom Hans, als u dat plezier doet. Ik zal doen zooals gij verkiest, gaf Hilda ten antwoord. De kleine verstrooiing was haar ten hoogste welkom ; ze was blijde hare gedachten eenigen tijd te kunnen ontvluchten.

De burgemeestersvrouw en de opperhoutvester in het naburige stadje hadden sedert korten tijd bij hare dochters een buitengewonen aanleg voor het tooneel ontdekt. Deze hadden op de kostschool wonderschoon declameeren geleerd en groote kennis opgedaan van classieke stukken. Deze feiten waren de aanleiding tot de oprichting van een liefhebberijtooneel.

Er werd besloten eene voorstelling te geven ten voordeele der armen, welke zou gevolgd worden door een bal. Reeds eenige weken lang genoot het stadje van het voorplezier van den feestavond. De afwezigheid der dames van Hohenhausen maakte, dat deze niet konden deelnemen aan de werkzaamheden, waarover de teedere moeders der talentvolle dochters inwendig blijde waren, maar als eene eer, die den medewerkers natuurlijk toekwam, rekende men er vast op dat de intusschen teruggekeerde bewoners van het slot de voorstelling zouden bijwonen. De burgemeestersvrouw had persoonlijk een bezoek op Hohenhausen gebracht om de bewoners uit te noodigen, en de majoor had als gelant « cavalier » natuurlijk onmiddellijk de uitnoodiging aangenomen, althans voor zijne dames.

Hilda wist dit. Toch had ze op zijn geleide gerekend. Ze zegde nog vroeg echter iets.

Oom Hans was buitengewoon haastig. Gisteren had ze van zijne reis nog niet het minste vermoeden en heden, reeds vroeg in den morgend, stond het rijtuig vóór het slot te wachten. Hij scheen bij het instappen eenigszins diep opgewonden.

— Ge blijft toch niet langer uit ? vroeg Hilda eensklaps, daar ze had uitgerekend dat er van de veertien dagen na verloop van welke Mr Dawson op Hohenhausen zou verschijnen, noch slechts drie moesten verloopen.

— Zeker niet, kind, dezen avond ben ik terug, misschien al wel vóór u. Nu dames, veel plezier ! Johann zal u rijden en voor u zorgen — daarop durf ik me verlaten. Mijn beleefde groeten aan de burgemeestersvrouw. Maak maar eens recht veel plezier, Hilda !

Hij knikte haar bij deze woorden vriendelijk toe en reed weg.

Toen de schemering haren sluier over de aarde begon uit te spreiden, reden de dames naar het stadje. Geheel tegen hare gewoonte sprak Hilda weinig. Annetta was vroolijk ; ze verheugde zich over den aanstaanden feestavond zij was immers ook jong en bij de eenvoudige inwoners van het plattelandsstadje weinig minder in aanzien dan Hilda.

Aan de feesten in de residentie had ze geen deel genomen — haar plicht als gezelschapsjufvrouw hield haar binnen de enge grenzen van de stille kamer van mevrouw von Burghofen. Op Hohenhausen teruggekeerd echter wees deze haar lief kind — zooals ze Annetta gaarne noemde — erop, dat ze jong was ; bovendien sprak het van zelf, dat zij thans met Hilda meeging. Zoo had Annetta dan ook haar feestkleed aangetrokken en zag er lief uit in haar licht kleedje en getooid met frissche bloemen, die de hovenier haar uit de broeikas had gebracht. Hilda droeg met opzet dien avond een eenvoudig toilet. Gaarne wilde ze de dames uit het stadje den voorrang gunnen.

De twee vriendinnen kwamen juist op tijd. Ze werden hartelijk welkom geheeten en Hilda stond verbaasd, dat men alles zoo goed geregeld had.

Sprakeloos van verrassing was ze, toen ze eensklaps, zonder dit in het minst te vermoeden, Mr Dawson vóór zich zag.

— Gij hier ? klonk het fluisterend van hare lippen ?

— Om u te dienen, jonkvrouw, antwoordde hij eveneens fluisterend, en oneindig gelukkig u hier te ontmoeten. Ik zie daarin een goed voorteeken.

— Waarvoor ? hernam Hilda onvoorzichtig.

Hij zag haar met eene hartstochtelijke teederheid aan en sprak : « dat mijn aanzoek verhooring vindt. »

Een donkere blos bedekte Hilda's gelaat, doch ze antwoordde niet. Er waren te veel menschen in hare nabijheid. Eerst later, toen de tooneelvoorstelling geëindigd was en de dansende paren een gesprek mogelijk maakte, kwam het tusschen de twee tot een onderhoud.

— Ik ben eveneens verheugd, begon Hilda

Maladies de la gorge du nez et des oreilles. **Docteur Sonval**, médecin spécialiste, RUE DES CHAMPS 31 Liége, consultations de 8 à 10 h. et de 2 à 4 h. le dimanche de 8 h. à 10 h.